

РЕШЕНИЕ

№ 6448

гр. София, 16.11.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 25 състав,
в публично заседание на 26.10.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Боряна Петкова

при участието на секретаря Мая Миланова, като разгледа дело номер **1777** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 - чл.178 от Административно-процесуалния кодекс (АПК) във вр.40, ал.1 от Закона за достъп до обществена информация (ЗДОИ).

Образувано е по жалба на адв. В. Х., като пълномощник на М. А. А. от [населено място], срещу РЕШЕНИЕ №1/29.01.2020г. на кмета на [община], В ЧАСТТА на постановения изричен отказ за предоставяне на достъп до обществена информация, поискана в т.3 и т.4 от Заявление с вх. №АУ-1/20.01.2020г.

Жалбоподателят претендира за недействителност на административния акт, в оспорваната му част, като постановен в противоречие с приложимите материалноправни норми. Поддържа, че исканата информация е обществена по смисъла на чл.2 ЗДОИ, тъй като от една страна е свързана с компетентността и правомощията на задължения субект, установени в чл.44, ал.1, т.1, т.5 и т.15 от Закона за местното самоуправление и местната администрация (ЗМСМА) и от друга узнаването ѝ ще даде възможност на искателя да си създаде собствено мнение за дейността на задължения субект. Твърди, че информацията, поискана в т.3 и т.4 от Заявлението за достъп, е служебна и достъпът до нея е свободен, тъй като не попада в обхвата на изключенията, изрично посочени в чл.13, ал.2 ЗДОИ, достъпът до които при определени условия може да бъде ограничаван. Претендира също, че по отношение на исканата от него информация е налице надделяващ обществен интерес, тъй като чрез предоставянето ѝ би се постигнало повишаване на прозрачността и отчетността на задължения субект при разходване на общинския бюджет. Моли съда

да отмени Решение №1/29.01.2020 на кмета на [община], в оспорваната му част на постановения изричен отказ и да върне преписката на административния орган със задължителни указания по тълкуването и прилагането на закона. Претендира да му бъдат присъдени сторените разноски за държавна такса в размер на 10 (десет) лева, и на основание чл.38 от Закона за адвокатурата (ЗА), ответникът да бъде осъден да заплати на адв. В. Х. възнаграждение в размер на 500 (петстотин) лева за оказаната безплатна правна помощ.

Ответникът – КМЕТ на [община], оспорва жалбата и моли съда да я остави без уважение. В Писмен отговор с вх. №9436/19.03.2020г. поддържа, че оспорваното Решение е законосъобразен административен акт и не са налице сочените основания за отмяната му, в оспорваната част. Не претендира за разноски.

СЪДЪТ, след като обсъди доводите на страните и събраните писмени доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

На 19.01.2020г. жалбоподателят А. е подал по електронен път Заявление за достъп до обществена информация (регистрирано с вх. №АУ-1/20.01.2020г.), с което е сезирал кмета на [община] с искане да му предостави достъп до следната информация:

1. Сключвани ли са договори за абонаментно обслужване с адвокати и адвокатски дружества от кмета или общината през периода от 2016 - 2019г.?

2. Каква е била цената на месечния абонамент за посочения период – месец по месец?;

3. Осъществявано ли е процесуално представителство за периода 2016 - 2019г. по граждански и административни дела от адвокати или адвокатски дружества, по които страна е кметът на общината или Общината и ако да – по колко дела, пред кой съд, с какъв предмет и евентуално с какъв материален интерес?;

4. В какъв размер са били разходите на общината за процесуално представителство по делата по т.3?

З. е посочил предпочитана форма на достъп до търсената информация – в електронен вид на адрес: [електронна поща](#), в избран и удобен за администрацията формат.

С процесното Решение, на основание чл.3, ал.1, чл.28 и чл.34 ЗДОИ, кметът на [община] е предоставил достъп до информацията, поискана в т.1 и т.2 от Заявлението и е отказал да предостави информацията по т.3 и т.4. Според мотивите на административния акт, в оспорваната му част, информацията по т.3 и т.4 от Заявлението няма обществен характер по смисъла на чл.2, ал.1 ЗДОИ, тъй като не е свързана с дейността на задължения субект, а е израз на правото на защита и съответно предоставянето на такава информация не може да постигне целта на закона – искателят да си състави собствено мнение за дейността на [община].

При така установените факти съдът приема от правна страна следното:
Жалбата е ПРОЦЕСУАЛНО ДОПУСТИМА.

Насочена е срещу индивидуален административен акт, който подлежи на съдебен контрол за законосъобразност, съгласно изричната норма на чл.40, ал.1 ЗДОИ.

Подадена е в преклузивния срок за оспорване от активно легитимирано лице - адресат на административния акт.

Разгледана по същество жалбата е ОСНОВАТЕЛНА.

Като взе предвид изложените от жалбоподателя доводи за недействителност и извърши проверка на оспорвания административен акт на всички основания за законосъобразност, съдът обосновава следните изводи:

Решение №1/29.01.2020г. е издадено от компетентен орган, в кръга на правомощията му, съгласно чл.38, ал.1 във вр. с чл.44, ал.1, т.1 от Закона за местното самоуправление и местната администрация (ЗМСМА) и чл.3, ал.1 ЗДОИ.

Актът е в предписаната от закона форма и при издаването му не са допуснати нарушения на административнопроцесуалните правила, които да бъдат определени като съществени по смисъла на чл.146, т.3 АПК.

Решаващият състав на съда приема, че изричният отказ за предоставяне на информацията, поискана в т.3 и т.4 от Заявлението, е постановен в противоречие с материалноправните норми и с целта на закона.

Не е спорно по делото, че кметът на общината по принцип е задължен субект по смисъла на чл.3, ал.1 ЗДОИ и следва да предоставя на гражданите информация, която създава или съхранява в кръга на неговата компетентност и е налична.

Според определението, дадено в чл.2, ал.1 ЗДОИ „обществена информация” е всяка информация, свързана с обществения живот в РБългария, която дава възможност на гражданите да си съставят собствено мнение относно дейността на задължените по закона лица. По своя характер обществената информация, създавана и съхранявана от органите и техните администрации, е официална и служебна.

Съдът приема, че информацията - предмет на т.3 и т.4 от Заявлението за достъп, е „служебна” по смисъла на чл.11 ЗДОИ – такава, която се събира, създава и съхранява във връзка с официалната информация, както и по повод дейността на органите и на техните администрации. В случая търсената информация е свързана с начина на организиране на дейността на [община] и в частност - с правното обслужване на общината и процесуалното ѝ представителство по дела, по които същата като правен субект – юридическо лице (ЮЛ, чл.14 ЗМСМА) или кметът като административен орган, са страни. Процесуалното представителство на общината е свързано с разходване на средства от общинския бюджет, които са публични. Съдът споделя разбирането, че информацията, която пряко или косвено е свързана с разходването на бюджетни средства и се събира, създава и съхранява във връзка с финансите на общината, е всякога обществена по смисъла на ЗДОИ. Търсенето и предоставянето на достъп до такава информация е гаранция за прозрачното и целесъобразно използване на средствата, формиращи общинския бюджет. По отношение на информацията, свързана с разходването на бюджетни средства е налице и надделяващ обществен интерес по смисъла на §1, т.6 от Допълнителната разпоредба на ЗДОИ, поради което и достъпът до тази информация не може да бъде ограничаван на никакви основания.

По закон процесуалното представителство пред съд за активна защита правата и интересите на общината (когато делата се инициират от общината) и при оспорване на актовете и действията на органи и длъжностни лица от общинската администрация (дела срещу общината или нейни органи) се осъществява от кмета на общината или по негово пълномощие - от служители в администрацията- юристконсулти или други служители с юридическо образование. В този случай, не се изразходват допълнителни публични средства, извън възнаградението, което тези лица получават по силата на заеманата от тях длъжност по трудово или служебно правоотношение. Допустимо е да бъдат упълномощавани и външни (трети лица), които да осъществяват освен

консултантска дейност и процесуално представителство. Наети за тази цел процесуални представители, обикновено са адвокати, трудът на които задължително се заплаща, а средствата за това са публични. Тези лица следва да са упълномощени от кмета на общината, който е и разпоредител със средствата от общинския бюджет (чл.44, ал.1, т.5 ЗМСМА).

В обобщение съдът обуславя извод, че информацията поискана от жалбоподателя, предмет на делото, касае обществения живот в РБългария, като чрез получаването ѝ жалбоподателят може да състави мнение относно дейността на задължения субект и начина, по който се разходват публични средства за дейност, която предвид обезпечаването ѝ, чрез служители с юридическо образование в общината, може да се определи като допълнителна и нетипична, поради което и следва да бъде максимално прозрачна. От значение е и до каква степен се разходват средства и извън абонаментното обслужване, в случай, че има такава, с оглед спорове с определен материален интерес. Броят съдебни производства по които общината е страна също е пряко относим за това, какво се покрива със средства от общинския бюджет за заплащането труда на лица, които не са в трудови или служебни отношения с общинската администрация.

За пълнота на мотивите следва да се отбележи, че по същество търсената информация не засяга трети лица по смисъла на чл.28, ал.1 ЗДОИ и следователно не е било необходимо получаването на тяхното съгласие. От начина по който са формулирани въпросите в Заявлението за достъп, е видно, че не се търси информация за това с кои конкретни адвокати и/или адвокатски дружества са били сключвани договори за процесуално представителство по граждански и/или административни дела. Въпросите са изцяло насочени към информация дали такива договори са били сключвани в процесния период, и ако да какъв е размерът на изразходваните публични средства и за какъв обем от граждански и административни дела или други юридически услуги.

Заявлението отговаря на изискванията на ЗДОИ, ответникът е задължен субект по смисъла на чл.3, ал.1 ЗДОИ, поисканата информация е обществена и е при условията на надделяващ обществен интерес. Следователно подлежи на предоставяне от органа, който следва да я съхранява. По изложените съображения ответникът е следвало да предостави достъп до поисканата информация.

При този изход на спора и на основание чл.143, ал.1 АПК, своевременно заявеното от жалбоподателя искане за присъждане на разноски следва да бъде уважено за сума в размер на 10 (десет) лева - за държавна такса.

Искането за присъждане адвокатско възнаграждение на основание чл.38, ал.2 ЗА следва да бъде отхвърлено, по следните съображения: Съгласно чл.38, ал.2 ЗА, в случаите по ал.1 (на оказана безплатно адвокатска помощ и съдействие на: лица, които имат право на издръжка; материално затруднени лица; роднини, близки или на друг юрист), ако в съответното производство насрещната страна е осъдена за разноски, адвокатът или адвокатът от Европейския съюз има право на адвокатско възнаграждение. Съдът определя възнаграждението в размер не по-нисък от предвидения в наредбата по чл.36, ал.2 и осъжда другата страна да го заплати.

В конкретния случай за съда е налице обосновано съмнение, че договорът за правна помощ е привиден, а жалбата реално не е изготвена съдържателно от адв. Х., предвид: - факта, че жалбоподателят и пълномощникът му, са съдружници в адвокатско дружество; - предметът на делото, отличаващ се с невисока правна и

фактическа сложност, съпоставен с юридическата правоспособност на жалбоподателя; - подадените идентични заявления до различни общини и респективно идентични жалби до съда, по 36 броя от които жалбоподател е адв. А., а по 38 броя – адв. Х.; - неявяването в открито съдебно заседание пред АССГ на процесуалния представител на жалбоподателя.

В правилото на чл.78 ГПК и чл.143 АПК е залегнал принципът за недопускане на неоснователно разместване на блага между правните сфери на страните. Разноски се дължат на спечелилата правния спор страна, както с оглед на защитавания интерес и необходимостта от съдебна санкция с решението по същество, така и с оглед на неправомерното обедняване, свързано с разноските по тази защита. Същото е относимо и за възнаграждението по чл.38, ал.2 от Закона за правната помощ (ЗПП), доколкото адвокатско възнаграждение е дължимо само за реално осъществена правна помощ на страна по делото.

В тази връзка съдът не може да допусне използването на ЗДОИ като източник за обогатяване. Това противоречи на целта на ЗДОИ и компрометиращ същността на конституционно гарантираното право да се търси, получава и разпространява информация в общия контекст на комуникационните права, т.е. на свободата на словото, което „представлява един от фундаменталните принципи, върху които се гради всяко демократично общество.“ (П. на Конституцията на РБългария).

Така мотивиран, и на основание чл.172, ал.2 АПК във вр. с чл.40, ал.3 ЗДОИ, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. - град, Второ отделение, 25^{-ти} състав

РЕШИ

ОТМЕНЯ РЕШЕНИЕ №1/29.01.2020 на кмета на [община], В ЧАСТТА с която е постановен изричен отказ за предоставяне на достъп до обществена информация, поискана в т.3 и т.4 от Заявление с вх. №АУ-1/20.01.2020г.

ИЗПРАЩА делото като преписка на административния орган - КМЕТ на [община], за ново произнасяне и предоставяне на достъп до информацията, поискана в т.3 и т.4 от Заявление с вх. №АУ-1/20.01.2020г., в 14-дневен срок от съобщението.

ОСЪЖДА ОБЩИНА И., представлявана от кмета, с адрес: 7400 И., [улица], да заплати на М. А. А., ЕГН [ЕГН], сумата 10 (десет) лева – разноски по адм. дело №1777/2020г.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване или протест.

СЪДИЯ

Боряна Петкова